

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

M. Ant. Mvreti Variarvm Lectionvm Libri XV

Muret, Marc-Antoine

Antverpiæ, M. D. LXXXVI.

Cap. 5. Expensus locus ex Asinaria Plauti, in quo Poëta ipse quiddam non
satis ex arte fecisse videri potest.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70864)

Expensus locus ex Asinaria Plauti, in quo Poëta ipse quiddam non satis ex arte fecisse videri potest.

CAPVT V.

CVM animi caussa Plauti Asinariam euoluerem, quiddam repperi, quod mihi scrupulum obiecit: neque audenti accusare ἀπεχθία Plauti, neque tamen ad eum defendendum, ac vindicandum ab illo crimine quidquam satis probabile reperienti. Nam in prima fabula senex cum seruulo colloquens, scire se ostendit, filio opus esse viginti minis. Ita enim loquitur:

Nunc verba in pauca conferam, quid te velim.

Viginti iam vsust filio argenti minis.

Face id vt paratum iam sit.

Multo autem post, Argrippa lena super illis viginti minis cum adolescente paciscitur: cumque adolescens dixisset,

Mane, mane, audi. dic quid me æquum censes pro illa tibi dare

Annus hunc ne cum quiquam alio sit:

subdit impura mulier: Tene? viginti minas.

Atque ea lege: si alius ad me prius attulerit, tu vale.

Antè igitur rescuerat senex, quantum argenti filio opus esset, quàm id filius ipse ex lena cognoscere potuisset. Ac scio, visum esse nonnullis etiam Terentium in Adelphis similiter ipsum quoque peccasse. Sed Terentij quidem causam veteres critici facillè expediunt, eumque omnibus suffragiis liberant. Plautinum hoc, vereor, vt æquè facillè defendi queat.

Micretti
a Lectiones
LII
25